

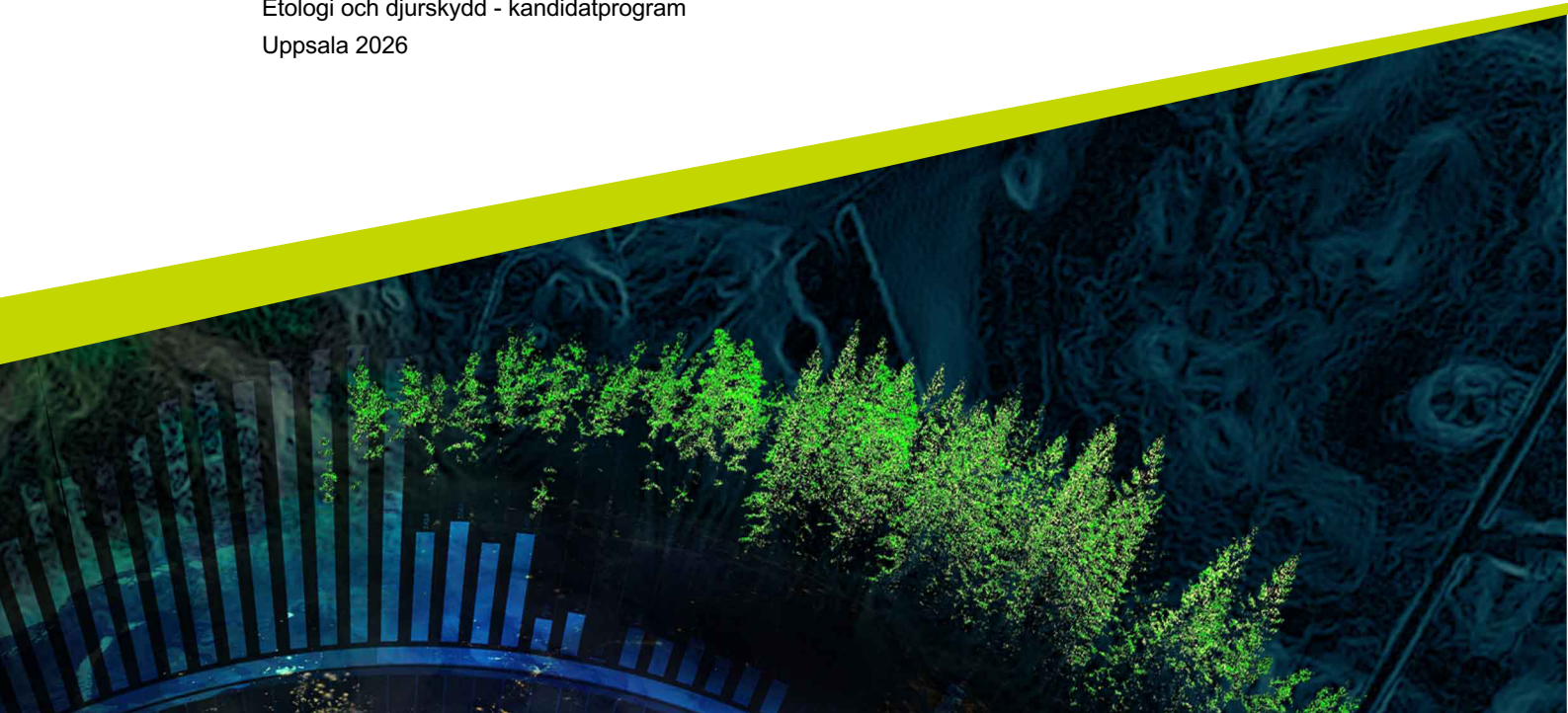
Faktorer som påverkar hundars beteendereaktioner vid hundmöten

En observationsstudie om utrustning, koppelhantering och storleksskillnader

---

Elinor Månsson

Självständigt arbete • 15 hp
Sveriges lantbruksuniversitet, SLU
Institutionen för tillämpad husdjursvetenskap och välfärd
Etologi och djurskydd - kandidatprogram
Uppsala 2026

Faktorer som påverkar hundars beteendereaktioner vid hundmöten – En observationsstudie om utrustning, koppelhantering och storleksskillnader

Factors affecting dogs behavioral responses during dog to dog encounters – An observational study of equipment, leash handling and size differences

Elinor Månsson

Handledare: Lena Skånberg, SLU, Inst. För Tillämpad Husdjursvetenskap och Välfärd
Examinator: Maria Andersson, SLU, Inst. För Tillämpad Husdjursvetenskap och Välfärd

Omfattning: 15 hp
Nivå och fördjupning: Grundnivå, G2E
Kurstitel: Självständigt arbete i biologi, G2E
Kurskod: EX0867
Program/utbildning: Etologi och djurskydd - kandidatprogram
Kursansvarig inst.: Institutionen för tillämpad husdjursvetenskap och välfärd
Utgivningsort: Uppsala
Utgivningsår: 2026

Nyckelord: Hundmöten, reaktivitet, koppelhantering, koppelspanning, hundens beteende, interaktion mellan hundar

Sveriges lantbruksuniversitet

Fakulteten för veterinärmedicin och husdjursvetenskap
Institutionen för tillämpad husdjursvetenskap och välfärd

Abstract

Dog encounters are a common part of everyday life for many dog owners and can be perceived as stressful situations for some dogs and their owners. Reactive behaviours, such as barking and lunging towards the approaching dog, are common problems that may occur during dog encounters. Previous research has shown that both leash tension and human influence can affect dogs' behavioural reactions during dog encounters. The aim of the study was to investigate whether equipment such as a harness or collar, leash type, leash handling, and size differences between dogs affect dogs' reactivity index during dog encounters.

A total of 35 dog encounters were observed in the observational study in parks and a dog training club. Equipment such as collar or harness, leash type, leash handling, and size differences between the dogs were recorded. The dogs' behaviours were registered on paper protocols and compiled into a reactivity index (max score=5) based on observed reactive behaviours.

No statistically significant differences were observed between dogs with collar and dogs with harnesses, or between dogs of varying size difference to the approaching dog. Statistically significant differences between groups were found for leash type and leash handling. Dogs using retractable leashes displayed a higher reactivity index (2.45 ± 1.90) compared with dogs using a fixed leash (0.86 ± 1.31 ; $p = 0.010$). Dogs with a tight leash displayed a higher reactivity index (2.76 ± 1.60) compared with dogs with a loose leash (0.22 ± 0.55 ; $p < 0.001$).

The results of this study suggest that leash handling and leash type may be important factors influencing dogs' behavioural reactions during dog encounters. Further studies with larger sample sizes are needed to investigate the importance of the different factors involved in dog encounters in greater detail.

Keywords: Dog encounters, reactivity, leash handling, leash tension, dog behaviour, dog – dog interaction

Innehållsförteckning

Tabellförteckning	6
1. Inledning	7
1.1 Sociala interaktioner mellan hundar	7
1.2 Nosande som ett av hundens naturliga beteende	7
1.3 Konfliktbeteenden hos hundar vid möten	7
1.4 Reaktivitet.....	8
1.5 Koppelreaktivitet.....	8
1.6 Utrustning och kopplets påverkan	8
1.7 Ägarens påverkan	9
1.8 Hundmötet som ett triadiskt samspel	9
2. Syfte	10
2.1 Frågeställningar.....	10
3. Material och metod	11
3.1 Område och period.....	11
3.2 Genomförande och datainsamling.....	11
3.3 Material.....	12
3.4 Etiska överväganden	12
3.5 Etogram	13
3.6 Reaktivitetsindex	14
3.7 Passerade utan reaktivitet.....	14
3.8 Pilotstudie	15
3.9 Litteraturstudie.....	15
3.10 Statistisk analys.....	15
4. Resultat	16
4.1 Fördelning av utrustning och koppeltyp.....	16
4.2 Utrustningens påverkan på reaktivitetsindex.....	17
4.3 Koppeltypens påverkan på reaktivitetsindex	19
4.3.1 Andel passerade hundar utan reaktivitet beroende på koppeltyp	20
4.4 Koppelhanteringens påverkan på reaktivitetsindex.....	21
4.4.1 Fördelningen av koppelhantering mellan olika koppeltyper	22
4.4.2 Andel passerade hundar utan reaktivitet beroende på koppelhantering	23
4.4.3 Reaktivitetsindex vid olika typer av utrustning och koppelhantering	24
4.5 Storleksskillnadens påverkan på reaktivitetsindex	24
4.5.1 Andel passerade hundar beroende på skillnad i kroppsstorlek.....	25
5. Diskussion	26
5.1 Utrustning	26
5.2 Koppeltyp.....	27

5.3	Koppelhantering	27
5.4	Storleksskillnad.....	29
5.5	Ägarens påverkan	29
5.6	Studiens metoder	30
5.7	Samhälleliga, etiska och hållbarhetsrelaterade aspekter	31
	5.7.1 Samhälleliga aspekter	31
	5.7.2 Etiska aspekter.....	31
	5.7.3 Hållbarhetsrelaterande aspekter	33
6.	Slutsats.....	34
7.	Populärvetenskaplig sammanfattning.....	35
8.	Tack	36
	Referenser.....	37

Tabellförteckning

Tabell 1. Etogram med definitioner av hundbeteenden vid hundmöten.	13
Tabell 2. Kategorier av utrustning samt tillhörande beskrivningar.	13
Tabell 3. Kategorier av koppeltyp samt tillhörande beskrivningar.	14
Tabell 4. Kategorier av koppelhantering samt tillhörande beskrivningar vid hundmöten.	14
Tabell 5. Antal observerade hundar inom varje kategori för utrustning, koppeltyp, koppelhantering och storleksskillnad.....	16

1. Inledning

Hunden är det näst vanligaste förekommande husdjuret i svenska hushåll efter katt (Agria, 2024). Jordbruksverkets statistik över registrerade hundar uppdateras månadsvis, enligt statistiken var antalet registrerade hundar 1 079 000 och antal registrerade hundägare 779 000 i mars 2026.

Enligt lagen (2007:1150) om tillsyn över hundar och katter framgår det av 1 § att hundar ska hållas under sådan tillsyn att de inte orsakar skador eller avsevärda olägenheter. Vidare framgår det av 16 § att hundar under perioden 1 mars till 20 augusti ska hindras från att springa lösa i marker där det finns vilt.

I praktiken innebär det att hundägare som inte har tillräcklig kontroll över sin hund ska ha den kopplad under promenader. Koppel har använts av hundägare i många år för att kunna ha kontroll över sin hund (Ogburn, 1998). Det medför att hundmöten ute på promenaden med stor sannolikhet sker mellan kopplade hundar.

1.1 Sociala interaktioner mellan hundar

Enligt Westgarth *et al.* (2010) minskar sociala interaktioner mellan hundar när båda hundarna hålls kopplade vid möten, jämfört med om endast den ena hålls kopplad eller om båda hålls okopplade. Hundar som hålls lösa visar betydligt mer sociala interaktioner än kopplade hundar, vilket Westgarth *et al.* (2010) antar beror på att de inte hindras av mänsklig påverkan.

1.2 Nosande som ett av hundens naturliga beteende

Förutom att hundar som hölls okopplade visade fler sociala interaktioner med andra hundar nosade de även fler gånger och under längre tid, än hundar som hölls kopplade (Westgarth *et al.*, 2010). Westgarth *et al.* (2010) förklarade även detta genom att hunden hindras från att utföra naturliga beteenden som att nosa när de hålls kopplade. Řezáč *et al.* (2011) fann att den vanligaste interaktionen mellan hundar var att nosa på varandra, vilket enligt författarna är ett nyckelbeteende i hundars kommunikation mellan varandra.

Enligt Ward (2020) nosar hundar ofta på varandra i den anogenitala regionen för att samla information om den andra hundens kön, reproduktiva status, sociala status och identitet.

1.3 Konfliktbeteenden hos hundar vid möten

Řezáč *et al.* (2011) fann att förekomsten av hot, som visande av tänder, morrande eller båda beteendena samtidigt, var dubbelt så hög mellan två kopplade hundar jämfört med två lösa hundar som möttes. Řezáč *et al.* (2011) diskuterar möjliga orsaker till att dessa beteenden visas när hundar hålls kopplade. En anledning kan

vara att hundar får ett högre självförtroende när de hålls kopplade och nära sina ägare, jämfört med när de är längre ifrån ägaren. En annan möjlig anledning är att ägaren reagerar på den mötande hunden, och för att känna kontroll över sin hund spänner kopplet. Denna reaktion från ägaren samt kopplets spänning, kan leda till att hunden blir spänd och uppfattar den andra hunden som ett hot, vilket kan utlösa det reaktiva beteendet (Řezáč *et al.*, 2011). En annan möjlig förklaring, författarna diskuterar, är att hunden kan känna sig utsatt och osäker i kopplet, eftersom den inte kan ta sig bort från situationen och därför visa sig som hotfull när den andra hunden kommer för nära som ett sätt att öka avståndet.

1.4 Reaktivitet

Reaktivitet hos hund används ofta som ett samlingsbegrepp bland hundtränare och hundägare för att beskriva snabba, högaktiva reaktioner hos hundar som svar på miljömässiga stimuli (Van Haeuvermaet *et al.*, 2026). Dessa beteenden inkluderar bland annat skällande, utfall, passivitet och drag i kopplet (Stephens-Lewis *et al.*, 2024). Reaktiva beteenden hos hund bottnar ofta i emotionella tillstånd, som rädsla, frustration, överdriven upphetsning och aggression (Stephens-Lewis *et al.*, 2024).

1.5 Koppelreaktivitet

När hunden riktar reaktiva beteenden mot andra hundar används ofta termen hundreaktiv hund, eller koppelreaktivitet. Enligt Van Haeuvermaet *et al.* (2026) definieras en hundreaktiv hund som en hund som uppvisar ett eller flera av följande beteenden vid möte med en annan hund: skällande, morrhande, utfall, luftsnappningar, nafsande, rest ragg, gnällande, stel kroppshållning samt intensivt stirrande eller fixerad blick.

Reaktivitet är inte en enda känsla, det är en kombination av olika psykologiska drivkrafter hos hunden. Van Haeuvermaet *et al.* (2026) lyfter i sin text att reaktiva beteenden kan delas upp i olika beteendekomponenter, där skällande och utfall ofta är kopplat till frustration medan morrhande och snappande ofta är kopplat till hotbeteenden. Både Stephens Lewis *et al.* (2024) och Shnookal *et al.* (2025) lyfter att rädsla och frustration är centrala drivkrafter bakom reaktiva beteenden. Hundar som hålls kopplade kan känna frustration över att bli begränsade från att nå, eller för att undvika den mötande hunden och kan ge uttryck i reaktiva beteenden som skällande eller utfall (Stephens-Lewis *et al.*, 2024; Van Haeuvermaet *et al.*, 2026).

1.6 Utrustning och kopplets påverkan

Inom hästsporten har tygelsensorer som appliceras på hästens bett använts för att mäta spänningskraften som uppstår, detta mätverktyg har Herwijnen *et al.* (2020) använt för att undersöka kopplets spänning mellan hund i miljöer med varierande

grad av störningar, där en standardiserad bana med olika störningsmoment användes. Ju fler störningar i miljön, desto högre kraft uppmättes i kopplet (Herwijnen *et al.*, 2020).

Shih *et al.* (2020) vidareutvecklade denna metod och använde i sin studie en apparat som registrerar koppelspänning och som kan särskilja om det är ägaren eller hunden som initierar spänningen i kopplet. Shih *et al.* (2020) beskriver koppelspänning som en följd av dynamiskt samspel mellan hund och ägare, där hundens dragande i kopplet ofta möts av att ägaren drar tillbaka i kopplet, vilket bidrar till ökad spänning i kopplet.

Både Herwijnen *et al.* (2020) och Shih *et al.* (2020) visar att koppelspänning kan ha fysiologiska effekter på hunden, där ökat tryck mot halsen vid användning av halsband kan orsaka ökat intraokulärt tryck samt belastning på nackstrukturer. Vid användning av sele har tidigare forskning av Peham *et al.* (2013) genom att använda tryckmattor under tre olika selar hos ledarhundar i kombination med ett koppel, visat att viktfordelningen i frambenen förändras, särskilt hos hundar som väger under 12 kg. Fahie *et al.* (2018) fann att användning av koppel kan påverka hundens gångmönster. I studien medverkade 66 hundar av olika storlekar, resultatet visade förändringar i både steglängd och symmetri mellan höger och vänster sida. Förutom att koppel kan påverka hundens rörelsemönster, menar Herwijnen *et al.* (2020) att koppelspänning även kan påverka hur hunden beter sig i olika situationer.

1.7 Ägarens påverkan

Hundar har samexisterat med människor i mer än 30 000 år (Katamaya *et al.*, 2019) och har använts för att hjälpa oss med olika arbetsuppgifter, såsom jakt och vallning (Jung & Pörtl, 2019). Som en del av domesticeringsprocessen har hunden lärt sig att kommunicera med oss (Katamaya *et al.*, 2019) och utvecklat förmågan att uppfatta mänskliga känslor (Katamaya *et al.*, 2019; Albuquerque *et al.*, 2016). Hundar har även lärt sig att tolka verbala signaler och utvecklat en känslighet för vårt kroppsspråk (Siniscalchi *et al.*, 2018). Mot bakgrund av hundars känslighet för mänskligt kroppsspråk och känslöstämning är det rimligt att anta att det även påverkar hundars beteende vid hundmöten.

1.8 Hundmötet som ett triadiskt samspel

Ett kopplat hundmöte sker inte enbart mellan två hundar, utan ägaren utgör en viktig del i interaktionen. Hundmöten kan därmed förstås som ett triadiskt samspel mellan två hundar och två människor, där faktorer som ägarens beteende och koppelspänning kan påverka utfallet av mötet. Mot bakgrund av tidigare forskning finns det behov av att vidare undersöka hur utrustning, koppelspänning och ägarens beteende kan påverka hundars reaktion vid möte med en annan hund.

2. Syfte

Syftet med studien är att undersöka vilken påverkan koppelspänning och utrustning har på möten mellan två hundar samt om det finns ett samband mellan koppelspänning och hundens reaktion vid mötet. Syftet är även att utifrån tidigare forskning, diskutera vilken påverkan ägaren har på hundens reaktion vid hundmöten.

2.1 Frågeställningar

1. Hur påverkar typ av utrustning reaktivitetsindex vid hundmöten?
2. Hur påverkar typ av koppel reaktivitetsindex vid hundmöten?
3. Hur påverkar koppelhantering reaktivitetsindex vid hundmöten?
4. Hur påverkar storleksskillnad reaktivitetsindex vid hundmöten?

3. Material och metod

3.1 Område och period

Studien genomfördes som en observationsstudie av hundmöten. Datainsamlingen utfördes mellan den 16 april och 11 maj 2026 i olika parker och en hundbruksklubb i Stockholm. Fler parker inkluderades för att få tillräckligt antal hundmöten att observera.

Parker valdes utifrån att hundägare ofta promenerar där med sina hundar. Observationsplatser i varje park valdes utifrån sannolikheten för hundmöten, som vid vägkorsningar eller i grönområde där flera stigar möts.

Observationer genomfördes på en hundbruksklubb efter tillstånd. Dagen för observation valdes då brukshundsklubben hade aktiviteter för medlemmarna. Observationsplatser på brukshundsklubben valdes där hundar oftast passerar och möts, vid parkeringar eller mellan träningsplaner.

Medlemmarna informerades om pågående observation genom mejlutskick samt informationslapp om pågående observation vid parkeringen. Medlemmarna gavs möjligheten att avstå från att delta i observationen. Dessa inkluderades inte i datainsamlingen. Observationer som genomfördes i parker gjordes utan att hundägare informerades i förväg.

3.2 Genomförande och datainsamling

Datainsamling genomfördes genom live-observationer av hundmöten, definierade som situationer där två hundar möts under promenad tillsammans med sina ägare. Ett standardiserat protokoll användes vid varje observation. Den hund som kom från observatörens vänstra sida registrerades alltid för att undvika att påverka urvalet och för att underlätta observationen av hundens beteenden och koppelhantering, eftersom hundar ofta förs på ägarens vänstra sida. Vid varje observationsplats uppskattades avståndet mellan den observerade hunden och den mötande hunden genom att observatören efter hundmötet stegade avståndet mellan hundarna. Det fanns inget avståndskrav mellan hundarna för att ett hundmöte skulle inkluderas i studien. Hundmötena som registrerades i studien uppskattades vara ske på avstånd mellan 2-5 meter.

Hundmöten där den ena hundägaren hade fler än en hund uteslöts från observationerna eftersom fler än två hundar som möts kan påverka varandras beteenden och därmed leda till andra beteendemönster än vid möten mellan två hundar.

3.3 Material

Ett standardiserat observationsprotokoll användes. Protokollet skrevs ut i förväg och en penna användes för att markera varje observerad variabel, både beteenden och övriga kategorier, som utrustning, koppeltyp och storleksskillnad. Observationsprotokollet var kopplat till ett etogram som innehöll beskrivningar av beteenden och definitioner av de andra variablerna.

3.4 Etiska överväganden

Studien genomfördes genom standardiserade observationer på offentliga platser. Inga personuppgifter, signalement eller andra uppgifter som kunde knytas till en enskild person registrerades. Eftersom datainsamlingen inte möjliggjorde identifiering av enskilda personer ansågs det inte behövas samtycke för varje observation. Observationerna genomfördes diskret och utan interaktion med de observerade. Hundägarnas beteende exkluderades helt från studien, det enda som registrerades var hundens beteende, den utrustningen som bars, vilket koppel som användes och storleksskillnaden mellan hundarna. Protokollen var utformade med kryssrutor för de specifika kategorierna vilket möjliggjorde en objektiv bedömning.

3.5 Etogram

Etogrammet (Tab.1) innehöll en beskrivning av de beteenden som observerades av hundarna i samband med hundmöten. Beteendena identifierades i förväg för att registreringen skulle vara konsekvent och undvika variation i bedömningen.

Tabell 1. Etogram med definitioner av hundbeteenden vid hundmöten.

Hundens beteende	Beskrivning
Passerar	Hunden går förbi utan att göra något av nedanstående beteenden.
Stannar och stirrar	Hunden stannar upp och riktar blicken mot den mötande hunden i minst 5 sekunder.
Lägger sig ned	Hunden sänker kroppen genom att böja benen till minst halva deras längd med har magen mot eller nära underlaget.
Skäller	Hunden vokaliserar genom skall, ljudet kan vara riktat mot den mötande hunden, mot människor eller något i omgivningen.
Utfall	Hunden gör en plötslig rörelse mot den andra hunden. Det kan vara en snabb framåt-rörelse eller ett hopp mot den andra hunden.
Undviker	Hunden ökar avståndet till den mötande hunden genom att vända sig bort, backa eller gömma sig bakom ägaren.

Tabell 2. Kategorier av utrustning samt tillhörande beskrivningar.

Utrustning	Beskrivning
Sele knäppe rygg	Sele med kopplingsringen placerad på selen ovanpå hundens rygg.
Sele knäppe bröst	Sele med kopplingsringen placerad på framsidan av selen.
Halsband	Halsband som sitter runt halsen.
Halsband med halti	Halsband kombinerat med halti, som är ett nosband som fästs runt nos och nacke för ökad kontroll över hundens huvud.

Tabell 3. Kategorier av koppeltyp samt tillhörande beskrivningar.

Koppeltyp	Beskrivning
Fast koppel	Ett koppel med en fast längd.
Flexi koppel	Ett utdragbart rullkoppel.
Långlina	En lång lina.
Inget koppel	Ingen lina eller koppel.

Tabell 4. Kategorier av koppelhantering samt tillhörande beskrivningar vid hundmöten.

Koppelhantering	Beskrivning
Slakt koppel	Kopplet hänger löst mellan hund och ägare utan att vara sträckt innan eller under mötet.
Stramt koppel	Kopplet är sträckt mellan hund och ägare. Hunden befinner sig längst fram i kopplet eller åt sidan så att kopplet hålls sträckt innan eller under mötet.
Förkortas	Kopplet blir kortare under hundmötet.
Variation	Kopplet växlar snabbt mellan stramt och slakt vid hundmötet.

3.6 Reaktivitetsindex

Beteendena ”stanna och stirra”, ”skäller” samt ”utfall” definierades som reaktiva beteenden och inkluderades i ett reaktivitetsindex. För att kvantifiera graden av reaktivitet poängsattes varje observerat beteende. Den maximala reaktivitetspoängen en hund kunde uppnå var 5 poäng. Beteendet ”stanna och stirra” tilldelades 1 poäng, medan ”skäller” och ”utfall” tilldelades 2 poäng vardera. Poängsättningen utformades för att uppskatta intensiteten av hundens reaktion vid hundmötet. Beteendet ”stanna och stirra” bedömdes som mindre intensivt än skällande eller utfall, men inkluderades ändå som ett reaktivt beteende eftersom det indikerar ett riktat fokus mot den mötande hunden.

3.7 Passerade utan reaktivitet

För att undersöka andelen hundar som passerade utan att uppvisa reaktiva beteenden registrerades observationerna som 1 eller 0, där 1 motsvarade ett passerat möte utan reaktivitet och 0 motsvarade att hunden uppvisade ett eller flera reaktiva beteenden. Resultaten sammanställdes som andel (%) inom respektive kategori. De kategorier som analyserades var koppeltyp och koppelhantering.

3.8 Pilotstudie

En pilotstudie genomfördes 30 mars 2026 under tre timmar för att testa observationsmetoden och protokollets utformning. Syftet var att se ungefär hur många hundmöten som kunde registreras under tiden och hur mycket som skulle hinna registreras vid varje hundmöte.

Kategorin utrustning behövde justeras efter pilotstudien. Det var inte möjligt att särskilja mellan ett fast halsband, halvstryp eller helstryp. Främst långhåriga hundar försvårade observationen av utrustning. Protokollet justerades efter pilotstudien genom att endast använda halsband i protokollet. I samma kategori justerades protokollet till att lägga till sele med knäppe på bröstet och sele med knäppe på ryggen.

3.9 Litteraturstudie

En litteratursökning genomfördes för att undersöka tidigare forskning om ägares påverkan på hundars reaktion vid hundmöten i databaserna Google Scholar och Primo. Sökord som användes var bland annat leash tension, dog reactivity, dog-owner interaction, dog behaviour, on-leash dogs och dog communication. Vetenskapligt granskade artiklar valdes ut med fokus på hundars beteenden vid hundmöten och interaktionen mellan hund och människa.

3.10 Statistisk analys

De insamlade observationerna lades in i Microsoft Excel. Hundarnas beteenden sammanställdes till ett reaktivitetsindex baserat på de poäng som tilldelades varje reaktivt beteende. Figurer, medelvärden och standardavvikelser (SD) skapades i Excel med hjälp av pivottabeller. Reaktivitetsindex presenterades som medelvärde $\pm$ standardavvikelse. Viss designredigering gjordes i PowerPoint.

För att undersöka om det fanns någon signifikant skillnad mellan de undersökta faktorerna och reaktivitetsindex användes Kruskal-Wallis test i programmet Jamovi. Signifikansnivån sattes till $p < 0,05$.

4. Resultat

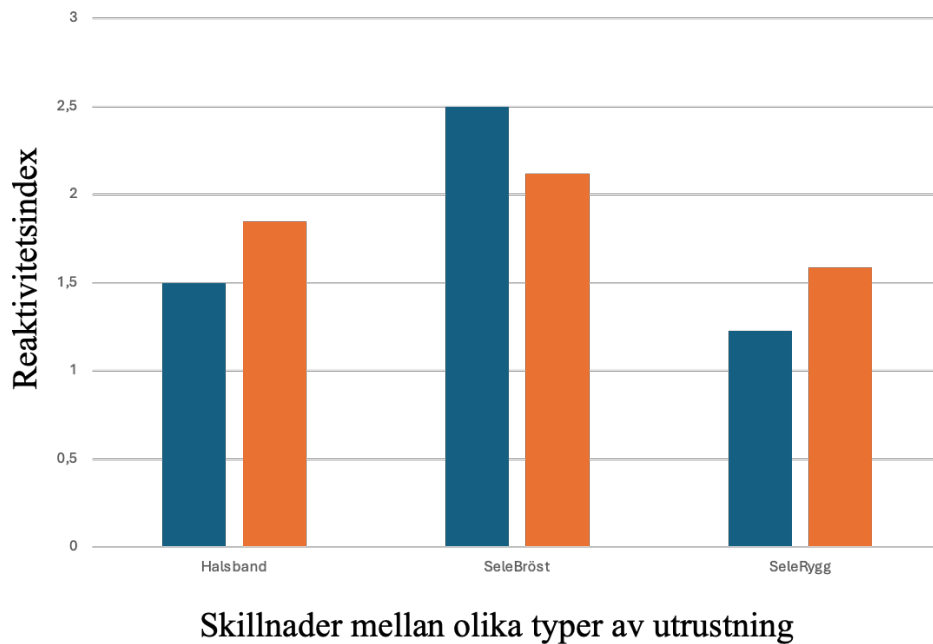
4.1 Fördelning av utrustning och koppeltyp

Totalt observerades 35 hundar under studiens gång. Avståndet mellan hundarna vid de observerade hundmötena varierade mellan 2 och 5 meter.

Tabell 5. Antal observerade hundar inom varje kategori för utrustning, koppeltyp, koppelhantering och storleksskillnad.

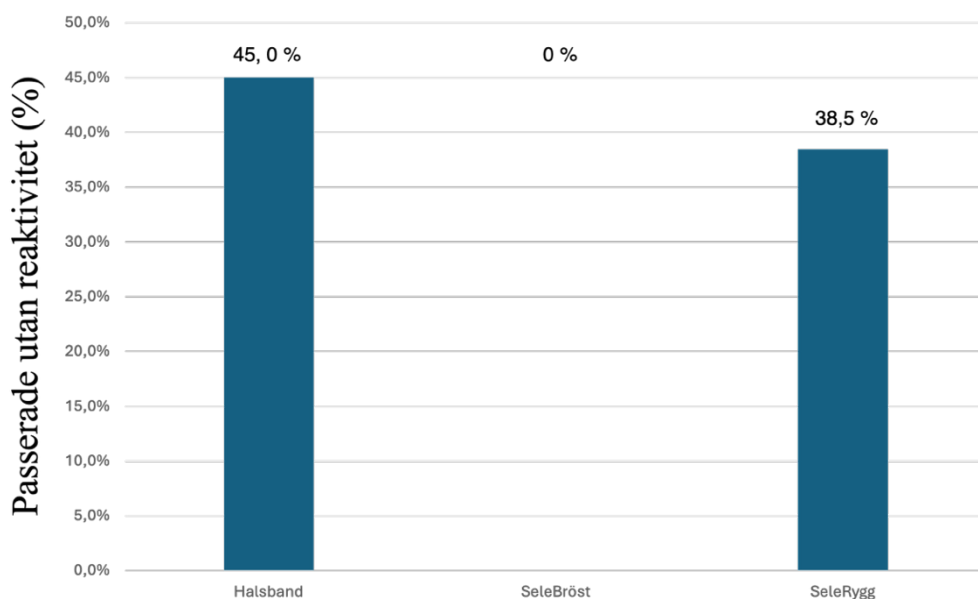
Faktor	Kategori	Antal (n)
Utrustning	Halsband	20
	Sele med knäppe rygg	13
	Sele med knäppe bröst	2
	Halsband med halti	0
Koppeltyp	Fast koppel	21
	Flexikoppel	13
	Långlina	1
	Inget koppel	0
Koppelhantering	Stramt koppel	17
	Slakt koppel	18
Storleksskillnad	Ungefär lika stora	15
	Större	11
	Mindre	9
Plats	Parker	23
	Brukshundsclubb	12

4.2 Utrustningens påverkan på reaktivitetsindex

Figur 1. Medelvärde för reaktivitetsindex hos hundar med olika typer av utrustning. De blå staplarna representerar medelvärden för reaktivitetsindex inom varje kategori. De orangea felstaplarna visar standardavvikelsen (SD) för medelvärdena.

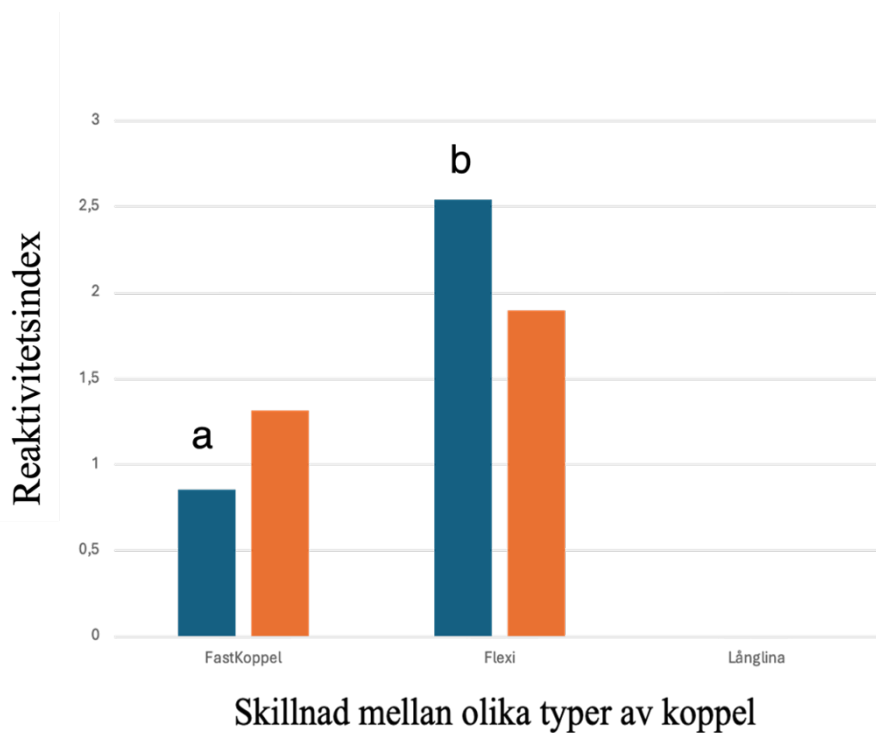
Reaktivitetsindex varierade mellan olika typer av utrustning (Fig. 1). Halsband hade ett medelvärde på $1,5 \pm 1,85$, sele knäppe på bröst hade ett medelvärde på $2,5 \pm 2,21$ och sele knäppe på rygg hade ett medelvärde på $1,23 \pm 1,59$. Sele med knäppe på bröst hade det högsta medelvärdet men bestod av två individer ($n = 2$). Utrustning påverkade inte reaktivitetsindex ($\chi^2 = 0,011$, $df = 1$, $p = 0,916$).

Figur 2. Andel hundar som passerade utan att uppvisa reaktivitet (%) beroende på utrustning. Staplarna representerar andelen hundar inom varje kategori som passerade den mötande hunden utan att uppvisa reaktiva beteenden.

Andelen hundar som passerade utan att visa reaktivitet varierade mellan olika typer av utrustning (Fig. 2). Andelen hundar som passerade utan att visa reaktivitet var högre hos gruppen som bar halsband jämfört med gruppen som bar sele med knäppe på ryggen. I gruppen med sele med knäppe på bröstet (n=2) passerade ingen hund utan att visa reaktivitet.

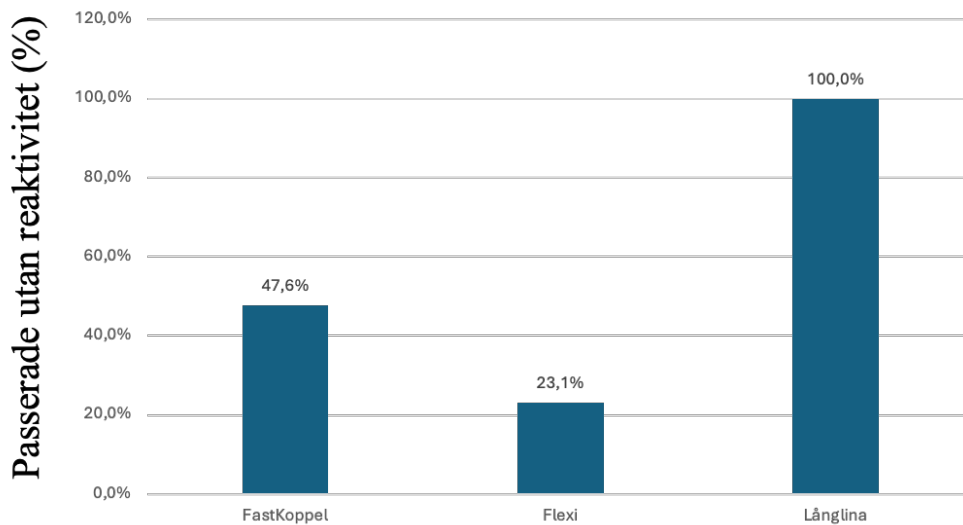
4.3 Koppeltypens påverkan på reaktivitetsindex

Figur 3. Medelvärde för reaktivitetsindex hos hundar med olika typer av koppel. De blå staplarna representerar medelvärden för reaktivitetsindex inom varje kategori. De orangea felstaplarna visar standardavvikelsen (SD) för medelvärdena.

Reaktivitetsindex varierade mellan olika typer av koppel (Fig. 3). Ett fast koppel hade ett medelvärde på $0,86 \pm 1,31$ och flexikoppel hade ett medelvärde på $2,54 \pm 1,90$. Långlina användes av en individ ($n=1$) som hade 0 poäng på reaktivitetsindex, vilket innebär att inget reaktivt beteende observerades i denna grupp. Gruppen med flexikoppel visade ett högre medelvärde än gruppen med ett fast koppel. Koppeltyp påverkade reaktivitetsindex ($\chi^2 = 6.70$, $df = 1$, $p = 0.010$)

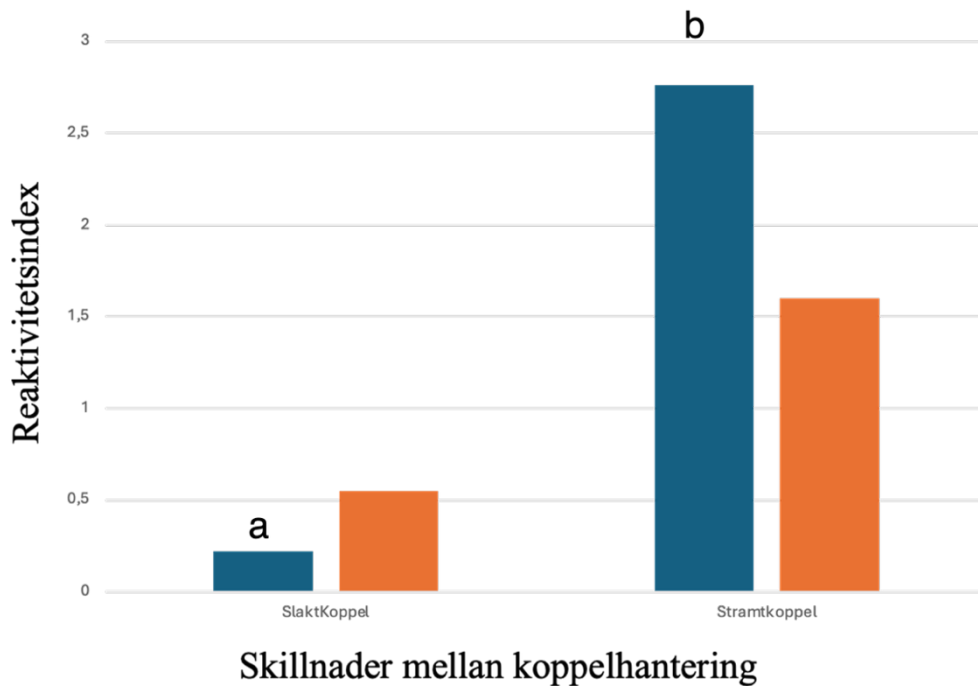
4.3.1 Andel passerade hundar utan reaktivitet beroende på koppeltyp

Figur 4. Andel hundar som passerade utan att uppvisa reaktivitet (%) beroende på koppeltyp. Staplarna representerar andelen hundar inom varje kategori som passerade den mötande hunden utan att uppvisa reaktiva beteenden.

Andelen hundar som passerade utan att visa reaktivitet varierade mellan olika typer av koppel (Fig. 4). Hundar med ett fastkoppel hade högre andel passerade hundmöten utan att visa reaktivitet jämfört med hundar som hade ett flexikoppel. Alla hundar med långlina passerade utan att uppvisa reaktivitet, men endast en hund observerades i denna kategori.

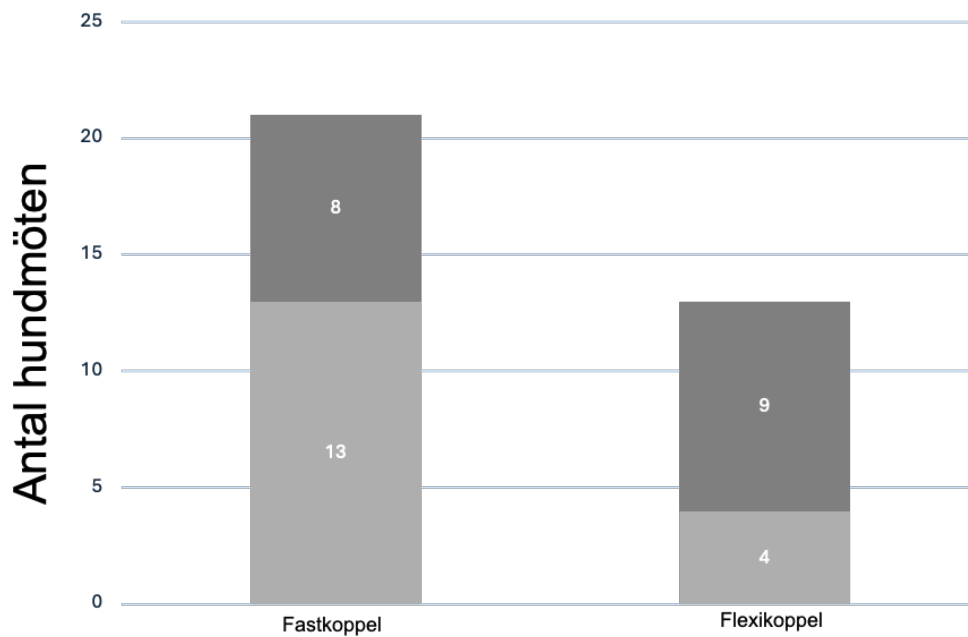
4.4 Koppelhanterings påverkan på reaktivitetsindex

Figur 5. Medelvärde för reaktivitetsindex hos hundar med olika typer av koppelhantering. De blå staplarna representerar medelvärden för reaktivitetsindex inom varje kategori. De orangea felstaplarna visar standardavvikelsen (SD) för medelvärdena.

Reaktivitetsindex varierade mellan typ av koppelhantering (Fig. 5). Ett slakt koppel hade ett medelvärde på $0,22 \pm 0,55$ och ett stramt koppel hade ett medelvärde på $2,76 \pm 1,60$. Gruppen med stramt koppel visade högre reaktivitetsindex än gruppen med ett slakt koppel. Koppelhanteringen påverkade reaktivitetsindex ($\chi^2 = 20.6$, $df = 1$, $p < 0.001$).

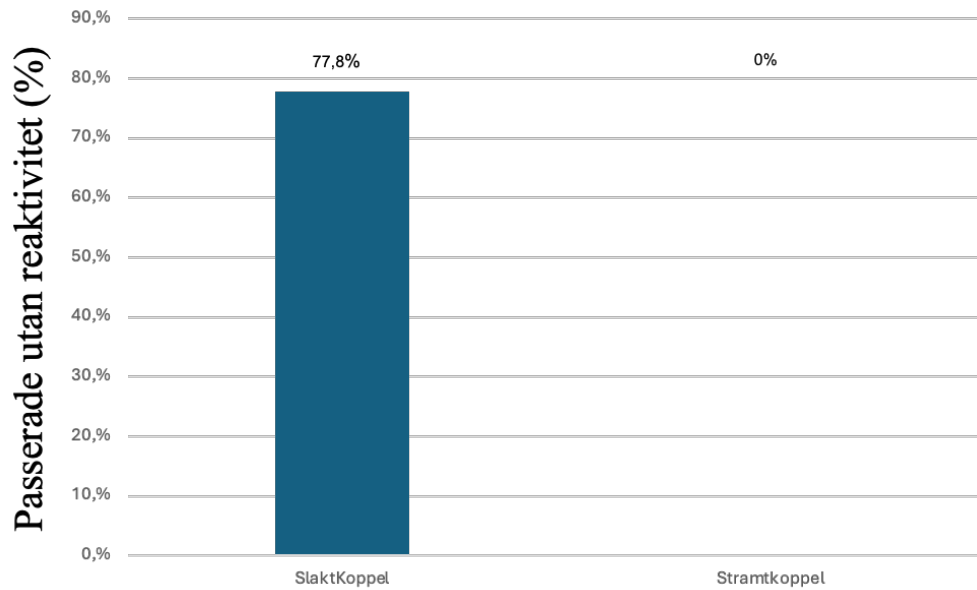
4.4.1 Fördelningen av koppelhantering mellan olika koppeltyper

Figur 6. Fördelningen av koppelhantering inom varje koppeltyp. Ljusgrå staplar = slakt koppel och mörkgrå staplar = stramt koppel.

Fördelningen av koppelhantering varierade mellan olika typer av koppel (Fig. 6). Fast koppel observerades oftare tillsammans med slakt koppel, medan flexikoppel oftare observerades tillsammans med stramt koppel.

4.4.2 Andel passerade hundar utan reaktivitet beroende på koppelhantering

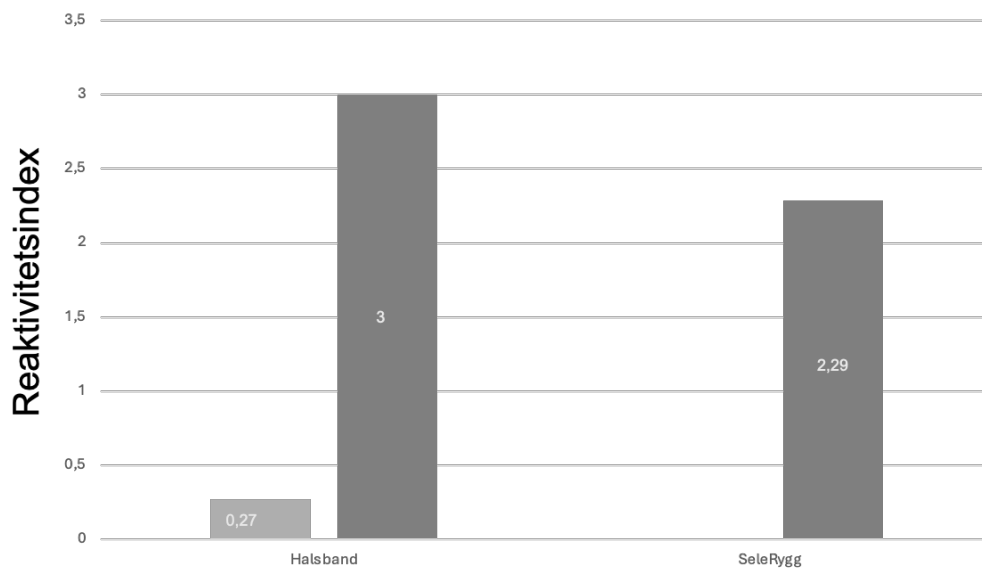

Figur 7. Andel hundar som passerade utan att uppvisa reaktivitet (%) beroende på koppelhantering. Staplarna representerar andelen hundar inom varje kategori som passerade den mötande hunden utan att uppvisa reaktiva beteenden.

Andelen hundar som passerade utan att visa reaktivitet varierade mellan olika typer av koppelhantering (Fig. 7).

Andelen hundar som passerade utan att visa reaktivitet var högre vid slakt koppel jämfört med stramt koppel. Ingen hund med stramt koppel passerade den mötande hunden utan att uppvisa reaktivitet.

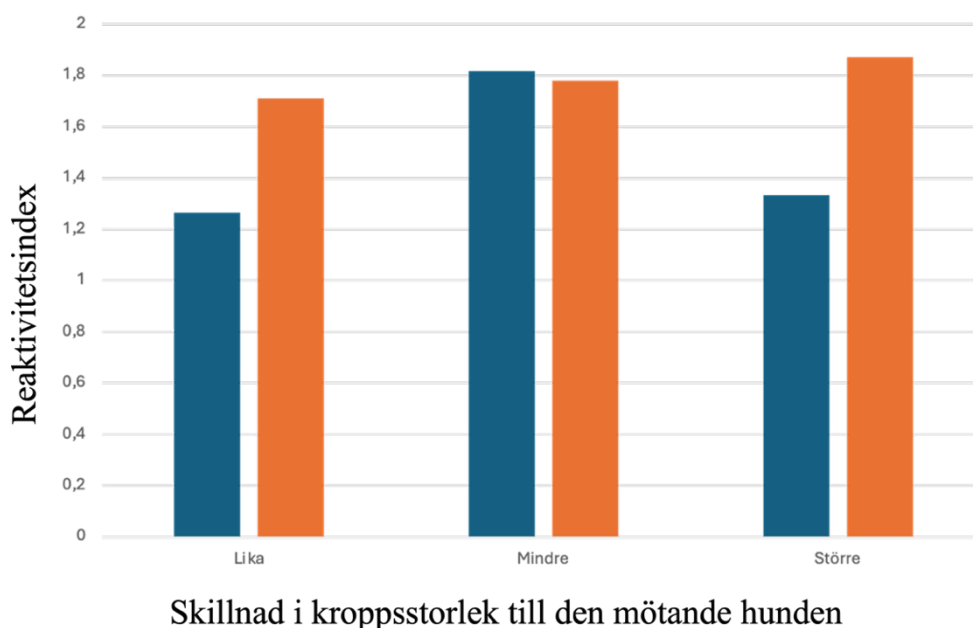
4.4.3 Reaktivitetsindex vid olika typer av utrustning och koppelhantering

Figur 8. Reaktivitetsindex för olika typ av utrustning uppdelat efter koppelhantering. Ljusgrå = slakt koppel och mörkgrå = stramt koppel.

Vid stramt koppel hade hundar med halsband ett medelvärde på 3,00 medan hundar med sele med knäppe på ryggen hade ett medelvärde på 2,29. Vid slakt koppel var reaktivitetsindex lågt i båda grupperna. Gruppen med sele med knäppe på ryggen exkluderades från analysen på grund av för få observationer (n=2).

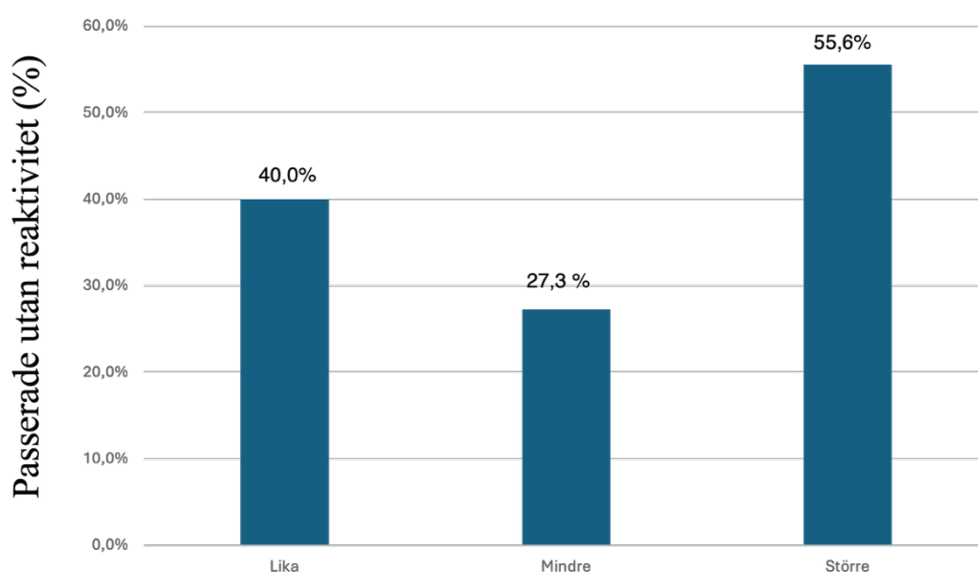
4.5 Storleksskillnadens påverkan på reaktivitetsindex

Figur 9. Medelvärde för reaktivitetsindex beroende på skillnaden i kroppsstorlek mellan den observerade hunden och den mötande hunden. De blå staplarna representerar medelvärden för reaktivitetsindex inom varje kategori. De orangea felstaplarna visar standardavvikelsen (SD) för medelvärdena.

Reaktivitetsindex varierade beroende på skillnaden i kroppsstorlek mellan den observerade hunden och den mötande hunden. (Fig. 9). En liknande storlek av hundarna hade ett medelvärde $1,27 \pm 1,71$, en mindre hund jämfört med den mötande hunden hade ett medelvärde $1,82 \pm 1,78$ och en större hund jämfört med den mötande hunden hade ett medelvärde $1,33 \pm 1,87$. Gruppen där den observerade hunden var mindre än den mötande hunden uppvisade det högsta medelvärdet för reaktivitetsindex. Storleksskillnaden påverkade inte reaktivitetsindex ($\chi^2 = 0.65$, $df = 2$, $p = 0.721$).

4.5.1 Andel passerade hundar beroende på skillnad i kroppsstorlek

Figur 10. Andel hundar som passerade utan att uppvisa reaktivitet (%) beroende på skillnad i kroppsstorlek till den mötande hunden. Staplarna representerar andelen hundar inom varje kategori som passerade den mötande hunden utan att uppvisa reaktiva beteenden.

Andelen hundar som passerade utan att visa reaktivitet varierade beroende på skillnaden i kroppsstorlek till den mötande hunden (Fig. 10). Andelen hundar som passerade utan att visa reaktivitet var högre bland större hundar jämfört med hundar som var lika stora som eller mindre än den mötande hunden. Hundar av liknade storlek passerade oftare utan att visa reaktivitet jämfört med hundar som var mindre än den mötande hunden

5. Diskussion

Syftet med studien var att undersöka om utrustning, koppeltyp, koppelhantering och storleksskillnad påverkade reaktivitetsindex vid hundmöten. Studien syftade också till att diskutera hur tidigare forskning beskriver ägarens påverkan på hundars reaktion vid hundmöten.

Resultaten visar skillnader i reaktivitetsindex mellan flera av de undersökta kategorierna. Hundar som bar sele uppvisade högre reaktivitetsindex jämfört med hundar som bar halsband. De tydligaste skillnaderna sågs mellan olika typer av koppelhantering, där ett stramt koppel visade högre reaktivitetsindex jämfört med ett slakt koppel. Ingen hund med ett slakt koppel uppvisade reaktivitet.

5.1 Utrustning

Hundar som bar sele med knäppe på bröstet uppvisade det högsta reaktivitetsindexen i studien. Gruppen bestod dock endast av två individer, vilket innebär att resultaten inte kan anses representativa.

Hundar som bar halsband hade ett högre medelvärde för reaktivitetsindex jämfört med hundar som bar sele med knäppe på ryggen. Vissa skillnader mellan olika typer av utrustning observerades men skillnaderna var inte statistiskt signifikanta.

Från början inkluderades fler typer av halsband i observationerna, såsom helstryp och halvstryp. Dessa kategorier togs bort efter pilotstudien eftersom det inte gick att med säkerhet särskilja dessa halsbandstyper åt under observationerna och lades i stället ihop i samma kategori. Eventuella skillnader mellan olika halsbandstyper kunde därför inte undersökas i denna studie.

En möjlig förklaring till att resultaten mellan grupperna inte var statistiskt signifikanta är att det inte är typen av utrustning som påverkar hundens reaktion vid hundmöten, utan snarare ett samspel mellan utrustning och kopplets spänning. Hundar med stramt koppel uppvisade ett högre reaktivitetsindex både vid användning av halsband och sele. Koppelhanteringen kan därmed ha en betydelse för utfallet oavsett vilken utrustning eller koppeltyp som används.

Även om resultaten från studien inte var statistiskt signifikanta kan det vara relevant att lyfta att spänning i kopplet medför ett tryck mot hals eller kropp beroende på vilken utrustning som används. Vid användning av halsband blir trycket mer lokaliserat till halsen och strupen, medan trycket från en sele fördelas mer jämnt över kroppen (Shih *et al.*, 2021). Hur dessa skillnader påverkar hundars beteendereaktioner vid hundmöten går inte att avgöra utifrån resultaten i denna studie.

5.2 Koppeltyp

Mellan olika koppeltypen sågs en statistisk signifikant skillnad i reaktivitetsindex. Hundar som använde ett flexikoppel visade ett högre medelvärde på reaktivitetsindex jämfört med hundar som använde ett fast koppel. Ett stramt koppel observerades oftare vid användning av flexikoppel jämfört med fast koppel. Eftersom grupperna skiljer sig i antal hundar bör resultaten tolkas utifrån andelen observationer inom varje koppeltyp. Ett stramt koppel observerades vid ca 38% av hundarna med fast koppel och ca 69% av hundarna med flexikoppel.

En möjlig förklaring till att stramt koppel observerades oftare vid användning av flexikoppel kan vara själva utformningen av koppeltypen. Vid användning av flexikoppel befinner sig hunden ofta längre bort från ägaren jämfört med ett fastkoppel. Gerencsér *et al.* (2016) har visat att hundars respons på förarens signaler kan minska när avståndet mellan hund och förare ökar. Det skulle kunna innebära att hunden får svårare att svara på hundägarens signaler vid mötet, vilket i sin tur gör att hundägaren kan behöva låsa eller korta in kopplet för att få hunden närmare. Detta kan medföra en ökad koppelspänning under mötet. Samtidigt är det sannolikt att förekomsten av stramt koppel vid användning av flexikoppel även påverkas av hur hundägaren hanterar kopplet och om hunden svarar på ägarens signaler.

5.3 Koppelhantering

Ett slakt koppel vid hundmötet hade ett lägre reaktivitetsindex jämfört med ett stramt koppel vid hundmötet. Skillnaden mellan grupperna var tydlig och statistiskt signifikant, vilket kan tyda på ett samband mellan koppelhantering och hundens beteendereaktion vid hundmöten. Det var ingen av de observerade hundarna med ett stramt koppel som inte visade något reaktivt beteende vid hundmötet. Däremot passerade 77,8 % av hundarna med slakt koppel den mötande hunden utan att uppvisa något reaktivt beteende. En minskad spänning i kopplet kan leda till att hunden upplever mindre frustration vid hundmötet (Stephens-Lewis *et al.*, 2024; Van Haeve *et al.*, 2026) vilket skulle kunna tyda på att ett slakt koppel kan bidra till lugnare hundmöten för ägare och hund. Hundar vill naturligt hälsa på varandra som en del av informationssamling och konflikthantering (Ward, 2020). Tidigare forskning har beskrivit att hundar ofta undviker direkta frontala möten och att de i stället väljer att närma sig varandra mer försiktigt eller i bågformade rörelser för att sedan nosa på varandra, ofta vid det anogenitala området (Ward, 2020; Řezáč *et al.*, 2011). Sammantaget använder hundar sitt kroppsspråk, rörelsemönster och luktkommunikation i mötet med en annan hund.

Vid kopplade hundmöten begränsas oftast denna möjlighet att själva välja hur närmandet till den mötande hunden ska ske. Detta skulle kunna bidra till ökad

frustration och osäkerhet. Tidigare forskning på fritt levande hundar har visat att hundar lever i sociala grupper där de använder konfliktundvikande strategier, i studien sågs att hundar naturligt försökte undvika onödiga konflikter när alternativa sociala strategier finns (Bonanni *et al.*, 2011). Ett kopplat hundmöte skulle kunna uppfattas från hundens sida som en konflikt som inte går att lösa på annat sätt än att visa sig hotfull.

Ett stramt koppel observerades oftast ihop med ett flexikoppel och ett slakt koppel observerades oftast ihop med ett fastkoppel, som även diskuterats tidigare. Resultaten skulle kunna indikera att spänningen i kopplet har en påverkan på utfallet vid hundmötet.

Resultaten kan tyda på att hundägare kan få lugnare hundmöten genom att hantera kopplet på ett sätt som minskar spänning. Ca 22 % av hundarna som observerades med slakt koppel uppvisade ändå något reaktivt beteende, vilket tyder på att koppelhanteringen som ensam faktor inte är det enda som påverkar hundens reaktion vid hundmötet.

Tidigare forskning har beskrivit att ett stramt koppel begränsar hundens möjlighet att använda sina sociala beteenden och sitt kroppsspråk vid hundmöten (Westgarth *et al.*, 2010; Řezáč *et al.*, 2011). En annan möjlig förklaring till hundarnas beteendereaktioner är att hunden hindras från att hälsa på den andra hunden. Begränsningen kan leda till att hunden upplever minskad kontroll över sin situation och hindras från att nå ett önskat mål, vilket Stephens-Lewis *et al.* (2024) och Van Haeve *et al.* (2026) beskriver som en form av frustration som kan leda till reaktiva beteenden.

I en studie av Shnookal *et al.* (2025) där hundtränare intervjuades om reaktiva beteenden hos kopplade hundar, beskrev fler av tränarna att ägarens hantering av kopplet kan bidra till den frustration eller osäkerhet som hunden upplever vid mötet med andra hundar. En av tränarna beskrev att ägare till reaktiva hundar ofta uppmärksammar den mötande hunden innan den egna hunden gör det och då reagerar genom att korta ned eller strama kopplet. Den ökade spänningen i kopplet skulle kunna påverka hundens känslotillstånd och bidra till att hunden blir mer vaksam och spänd inför hundmötet. En annan tränare beskrev att hundägaren omedvetet kan förstärka det reaktiva beteenden genom koppelhanteringen.

Det är intressant att diskutera vem som orsakar det strama kopplet. Är det ägaren som stramar åt kopplet inför mötet eller är det hunden själv som skapar spänningen i kopplet? Shih *et al.* (2020) kunde med hjälp av en koppelmätare skilja mellan om den ökade spänningen kom från hunden eller från föraren, resultatet visade att kopplets spänning kan påverkas av både hunden och av föraren. Det skulle kunna vara möjligt att hundens beteendereaktioner leder till ett stramt koppel, snarare än att det strama kopplet leder till reaktiva beteenden.

Ur ett säkerhetsperspektiv kan det vara tryggare att hålla hunden stramt för att få mer kontroll under hundmötet. Om hundägare ser ett stramt koppel som något

önskvärt, skulle det vara intressant att undersöka om hundar genom kontakt med ägaren och efterföljande belöning kan lära sig att associera ett stramt koppel med något positivt. I så fall skulle ett stramt koppel kunna få en positiv betydelse för hunden.

5.4 Storleksskillnad

Det högsta medelvärdet för reaktivitetsindexet i denna studie observerades när den observerade hunden var mindre än den mötande hunden.

Tidigare forskning har visat att hundägare till små hundar oftare upplever sina hundar som rädda för större hundar (Bassi *et al.*, 2016) och att mindre hundar mer sällan interagerade med eller nosade på större hundar jämfört med hundar av liknande storlek (Řezáč *et al.*, 2011). Även om tidigare forskning har visat att det finns skillnader relaterade till hundars storlek kunde inga statistiskt signifikanta skillnader mellan grupperna påvisas i denna studie. Det skulle kunna bero på att andra faktorer har en viktigare roll än storleksskillnader mellan hundarna vid hundmötet, såsom den egna hundens storlek, tidigare erfarenheter och socialisering. Howell *et al.* (2015) beskriver att både socialisering under tidig ålder och ägarens hantering vid hundmöten kan påverka hur hunden senare reagerar i olika situationer.

För att en hund ska ha goda förutsättningar att hantera olika stimuli som den kommer att möta under livet är det viktigt att valpen får positiva erfarenheter av olika typer av stimuli tidigt i utvecklingen (Stolzlechner *et al.*, 2022). Stolzlechner *et al.* (2022) beskriver att det är mellan 3–12/14 veckors ålder som valpen ska ha hunnit utsättas för bland annat ljud, intryck från omgivningen och sociala interaktioner med människor och andra hundar för att få en god chans att hantera olika situationer senare i livet.

Det är möjligt att hundar som inte har fått vänja sig vid olika miljöer och situationer, som till exempel hundmöten, skulle kunna påverkas i hur de reagerar vid hundmöten. Om valpen inte har fått öva och utsättas för sådana situationer i tillräcklig omfattning och med positiva erfarenheter skulle detta kunna ha en påverkan på hundens förmåga att hantera dessa situationer. Howell *et al.* (2015) beskriver att både socialisering under tidig ålder och ägarens hantering vid hundmöten kan påverka hur hunden senare reagerar i olika situationer.

5.5 Ägarens påverkan

Det finns få studier som specifikt beskriver hur ägaren påverkar hundens reaktion just vid hundmöten. Däremot finns tidigare forskning som visar att hundar är känsliga för människans signaler, kroppsspråk och känslotillstånd (Katamaya *et*

al., 2019; Albuquerque *et al.*, 2016; Siniscalchi *et al.*, 2018). Tidigare forskning har även visat att människans beteende under promenader kan påverka hundens stressnivåer och beteendemässiga reaktioner. Shih *et al.* (2020) fann att verbal kommunikation och fysisk kontroll genom kopplet påverkade hundens beteende under promenaden.

Shih *et al.* (2020) undersökte hur kön på både hund och förare påverkade interaktionen mellan dem. Hundarna uppvisade fler stressrelaterade beteenden som hög svansföring, frekvent tittande på föraren och slickning runt läpparna vid interaktion med män jämfört med kvinnor. Studien visade även skillnader i hur män och kvinnor kommunicerade med hundarna, där kvinnor oftare använde verbal kommunikation medan männen oftare använde fysisk kontakt.

Shih *et al.* (2021) visade att ägarens personlighet kan påverka både koppelhantering och hundens beteende under promenader. Personer med en större tendens till oro och emotionell känslighet, kallat neuroticism, uppvisade i studien högre koppelspänning och mer fysisk kontakt med hunden. Hunden uppvisade fler stressrelaterade beteenden som läppslickning och kroppsskakningar med dessa personligheter. Personer som är sociala och utåtriktade, kallat extraversion var kopplade till mer verbal kommunikation och högre koppelspänning. Detta skulle kunna tyda på att ägarens sätt att kommunicera och hantera kopplat kan påverka hundens känslotillstånd och beteende vid hundmöten.

5.6 Studiens metoder

En styrka med studien är att samtliga observationer registrerades i realtid. Detta gjorde det möjligt att registrera koppelhantering och hundens beteendereaktioner under ett hundmöte. Jämfört med en enkätstudie, där hundägare själva får uppskatta sin koppelhantering och på vilka beteenden hunden uppvisar, minskar risken för att resultaten påverkas av ägarnas egna tolkningar och uppfattningar om hur kopplet hanteras. Ytterligare en styrka i studien är att observationerna genomfördes i miljöer där spontana hundmöten sker. Detta gör att resultatet bygger på verkliga hundmötessituationer, jämfört om planerade observationstillfällen hade genomförts där hundägare anmält sig i förväg.

Studien hade dock begränsningar som kan ha påverkat resultatet. Antalet observerade hundar var begränsat och vissa kategorier hade inte någon eller få observationer i studien.

Graden av koppelspänning mättes inte under studien, det registrerades endast om kopplet var stramt eller slakt, vilket gör att det inte gick att undersöka olika grader i hur stark koppelspänningen var mellan olika hundmöten.

Vid varje hundmöte observerades endast en av hundarna. Ett hundmöte är mellan två individer, vilket innebär att den mötande hundens beteende också kan ha påverkat utfallet för den hund som observerades.

Bedömningen av storleksskillnaden hos hundarna gjordes endast visuellt under observationen, ingen exakt mätning genomfördes. Detta kan ha medfört en viss felmarginal i denna kategori.

5.7 Samhälleliga, etiska och hållbarhetsrelaterade aspekter

5.7.1 Samhälleliga aspekter

Det är vanligt att äga hund i Sverige. Det är också vanligt att hundägare och hundar har svårt att hantera hundmöten ute på promenader. Svåra hundmöten kan påverka hundägarens vardag genom att bli begränsad till vilka promenadsträckor som man väljer att ta sin hund på, det kan också bli svårare att vistas i offentliga miljöer eller att delta i kurser och träningar tillsammans med hunden.

Beteendeproblem hos hundar kan påverka relationen mellan hund och ägare negativt. Hundar som uppvisar reaktiva beteenden vid hundmöten kan begränsa ägarens möjlighet att vistas i miljöer eller delta i aktiviteter tillsammans med hunden. Om reaktiviteten är stark hos hunden kan det innebära en stor belastning för hundägaren och skulle kunna leda till att ägaren väljer att omplacera sin hund. Reaktiva beteenden hos hundar kan även skapa otrygghet för andra hundägare och personer som vistas i allmänheten. I vissa kommuner finns det lokala ordningsföreskrifter som kräver att hundar hålls kopplade på offentlig plats, exempelvis i Stockholm (Stockholms stad, 2026). En ökad kunskap om faktorer som påverkar hundars beteendereaktioner vid hundmöten samt en förståelse för hundars naturliga kroppsspråk och sociala signaler kan bidra till en tryggare miljö för allmänheten, andra hundägare samt hundägaren själv.

5.7.2 Etiska aspekter

En etisk aspekt är hur reaktiva hundar bör hanteras och tränas. Det finns olika träningsstrategier för att hantera problembeteenden hos hundar, där vissa baseras på obehag eller bestraffning medan andra baseras på belöning.

Hundägarens val av vilken träningsstrategi som använts för att hantera beteendeproblem kan påverka hundens välfärd och väcker därför etiska frågor kring hur reaktiva hundar bör hanteras. Hiby *et al.*, (2004) visar att hundar som har tränats med belöningsbaserade strategier uppvisar färre problembeteenden jämfört med hundar som har tränats med aversiva träningsmetoder.

Det finns även etiska aspekter kopplade till studiens metod. En del av observationerna genomfördes på offentliga platser utan att de observerade informerades om studien eller gavs möjlighet att avstå från att delta i studien. Inga personuppgifter eller andra identifierande uppgifter registrerades, och hundägare exkluderades från studien. Inför studien kontaktades även SLU juristavdelning för

vägledning kring datainsamlingen och utifrån studiens upplägg bedömdes observationsstudien lämplig att genomföra.

5.7.3 Hållbarhetsrelaterande aspekter

De samhälleliga konsekvenserna som har beskrivits ovan skulle även kunna kopplas till social hållbarhet. Hundägare kan bli begränsade på grund av hundens beteendereaktioner vid hundmöten genom att inte ha samma möjlighet att delta i aktiviteter tillsammans med sin hund där andra hundar kan finnas, eller att ta med hunden till offentliga miljöer.

Hundar med reaktiva beteenden kan medföra ekonomiska kostnader för hundägaren, till exempel genom en privat tränare eller beteendeutredning. Ökad kunskap om faktorer som påverkar hundars beteendereaktioner vid hundmöten skulle kunna bidra till att förebygga reaktivitet och därmed minska sådana kostnader för hundägare.

Studien har ingen tydlig koppling till miljömässig hållbarhet. En indirekt koppling skulle kunna finnas genom att hundägare ofta använder parker och naturområden för promenader och aktivering tillsammans med sina hundar. En ökad förståelse för hundars beteendereaktioner vid hundmöten skulle kunna bidra till att dessa miljöer kan användas på ett tryggare sätt för hund och hundägare.

6. Slutsats

Resultaten av observationsstudien tyder på att flera faktorer påverkar utfallet av ett hundmöte men det går inte att dra säkra slutsatser av resultaten i denna observationsstudie. För utrustning och storleksskillnad mellan hundarna kunde inga statistiskt signifikanta skillnader påvisas. Reaktiva beteenden var vanligare hos hundar som hade ett stramt koppel än hos hundar med ett slakt koppel. Reaktiva beteenden var även vanligare hos hundar med ett flexikoppel jämfört med ett fast koppel.

Studien tyder på att reaktiva beteenden vid hundmöten kan minska, om hundar hålls i ett slakt, fast koppel.

För att kunna undersöka hur olika faktorer påverkar hundars beteendereaktioner vid hundmöten närmare, behövs studier med större urval. Det behövs flera studier för att kunna analysera ägarens påverkan på hundens reaktion vid hundmöten.

7. Populärvetenskaplig sammanfattning

Promenader är en del av vardagen för många hundägare. Eftersom hundar är ett av de vanligaste husdjuren i Sverige är sannolikheten stor att hundägare möter varandra ute på promenader. För vissa hundar och ägare kan dessa möten upplevas som stressande och svåra att hantera. Hundar som har svårt med hundmöten kan reagera genom att skälla, stirra eller göra utfall mot den andra hunden.

I detta kandidatarbete undersöks hur koppeltyp, utrustning och ägarens beteende kan påverka hundens reaktioner vid hundmöten. Studien genomfördes som en observationsstudie där hundmöten observerades direkt på plats på olika områden i Stockholm. Under observationerna registrerades bland annat vilken typ av utrustning hunden bar, vilken typ av koppel som användes, hur kopplet hanterades samt hur hunden reagerade vid mötet. Även eventuell storleksskillnad mellan hundarna registrerades.

Resultatet visade att hundar som observerades med ett flexikoppel uppvisade ett högre reaktivitetsindex jämfört med hundar som observerades med ett slakt koppel. Resultaten visade även på att koppelhanteringen hade en betydelse för utfallet av hundmötet. Hundar med ett stramt koppel uppvisade ett högre reaktivitetsindex jämfört med hundar med ett slakt koppel. Skillnaderna mellan dessa grupper var statistiskt signifikanta. För utrustning och storleksskillnader mellan hundarna kunde däremot ingen statistiskt signifikant skillnad påvisas.

Resultaten tyder på att koppeltyp och koppelhantering kan vara viktiga faktorer för hundens beteendereaktioner vid hundmöten. Ett stramt koppel skulle kunna leda till att hunden känner sig begränsad till att använda sitt naturliga kroppsspråk och sociala signaler, vilket kan leda till reaktiva beteenden. Även hur kopplet hanteras av ägaren kan ha en påverkan på utfallet av hundmötet.

Sammanfattningsvis visar studien att koppeltyp och koppelhantering kan ha betydelse för hundens beteendereaktioner vid hundmöten. Däremot visade resultaten inget statistiskt stöd för att vare sig utrustning eller storleksskillnad mellan hundarna påverkade reaktiviteten vid hundmöten. Ett större urval av hundar behövs för att undersöka sambanden och öka kunskapen om vilka faktorer som bidrar till reaktiva beteenden vid hundmöten.

8. Tack

Ett stort tack till min handledare Lena Skånberg för hennes engagemang, stöd och vägledning genom hela arbetet. Tack för värdefulla synpunkter, för att du alltid har tagit dig tid att svara på mina frågor och för ditt stöd genom arbetets alla delar, från idé och metodval till ett färdigt arbete.

Jag vill även tacka Upplands Väsby Brukshundsklubb, klubbens medlemmar och deras hundar för möjligheten att genomföra observationer på klubben och för ett varmt bemötande under studiens gång.

Slutligen vill jag tacka min familj och mina vänner för all uppmuntran under arbetets gång. Tack!

Referenser

- Lag om tillsyn över hundar och katter (2007:1150).
- Agira. 2024. Hämtad 18 april 2026: <https://www.agria.se/katt/artiklar/om-katt/katten-popularaste-sallskapsdjuret-i-sverige/>
- Albuquerque, N., Guo, K., Wilkinson, A., Savalli, C., Otta, E. & Mills, D. 2016. Dogs recognize dog and human emotions. *Biology letters*. 12, 1.
- Bassi, A., Pierantoni, L., Cannas, S. & Mariti, C. 2016. Dog's size affects owners' behavior and attitude during dog walking. *Dog behavior*. 2, 1–8.
- Bonanni, R., Natoli, E., Cafazzo, S. & Valsecchi, P. 2011. Free-ranging dogs assess the quantity of opponents in intergroup conflicts. *Animal Cognition*. 14, 103–115.
- Fahie, M.A., Cortez, J.C., Ledesma, M. & Su, Y. 2018. Pressure Mat Analysis of Walk and Trot Gait Characteristics in 66 Normal Small, Medium, Large, and Giant Breed Dogs. *Frontiers in veterinary science*. 5.
- Gerencsér, L., Kosztolányi, A., Delanoeije, J. & Miklósi, Á. 2016. The effect of reward-handler dissociation on dogs' obedience performance in different conditions. *Applied animal behaviour science*. 174, 103–110.
- Herwijnen, I.R. van, van der Borg, J., Naguib, M. & Beerda, B. 2020. Rein sensor leash tension measurements in owner-dog dyads navigating a course with distractions. *Journal of veterinary behavior*. 35, 45–46.
- Hiby, E.F., Rooney, N.J. & Bradshaw, J.W.S. 2004. Dog training methods: their use, effectiveness and interaction with behaviour and welfare. *Animal Welfare*. 13, 63–69.
- Howell, T., King, T. & Bennett, P. 2015. Puppy parties and beyond: the role of early age socialization practices on adult dog behavior. *Veterinary medicine*. 6, 143–153.
- Jordbruksverket. 2026. Hämtad 14 april 2026: <https://jordbruksverket.se/e-tjanster-databaser-och-appar/e-tjanster-och-databaser-djur/hundregistret/statistik-ur-hundregistret#totala-antalet-registrerade-hundar-och-hundagare>
- Jung, C. & Pörtl, D. 2019. How old are (Pet) Dog Breeds? *Pet Behaviour Science*. 7, 29–37.
- Katayama, M., Kubo, T., Yamakawa, T., Fujiwara, K., Nomoto, K., Ikeda, K., Mogi, K., Nagasawa, M. & Kikusui, T. 2019. Emotional Contagion From Humans to Dogs Is Facilitated by Duration of Ownership. *Frontiers in psychology*. 10.
- Ogburn, P., Crouse, S., Martin, F., & Houpt, K. A. 1998. Comparison of behavioral and physiological responses of dogs wearing two different types of collars. *Applied Animal Behaviour Science*. 61, 133–142.
- Peham, C., Limbeck, S., Galla, K. & Bockstahler, B. 2013. Pressure distribution under three different types of harnesses used for guide dogs. *The veterinary journal*. 198, 93–98.

- Rezac, P., Viziova, P., Dobesova, M., Havlicek, Z. & Pospisilova, D. 2011. Factors affecting dog–dog interactions on walks with their owners. *Applied animal behaviour science*. 134, 170–176.
- Shih H-Y, Phillips CJC, Mills DS, Yang Y, Georgiou F and Paterson MBA .2021. Dog Pulling on the Leash: Effects of Restraint by a Neck Collar vs. a Chest Harness. *Frontiers in Veterinary Science*. 8, 735680.
- Shih, H.-Y., Paterson, M.B.A., Georgiou, F., Mitchell, L., Pachana, N.A. & Phillips, C.J.C. 2021. Two Ends of the Leash: Relations Between Personality of Shelter Volunteers and On-leash Walking Behavior With Shelter Dogs. *Frontiers in psychology*. 12, 619715.
- Shih, H.-Y., Paterson, M.B.A., Georgiou, F., Pachana, N.A. & Phillips, C.J.C. 2020. Who Is Pulling the Leash? Effects of Human Gender and Dog Sex on Human–Dog Dyads When Walking On-Leash. *Animals Basel*. 10.
- Shnookal, J., Clay, L., Howell, T. & Bennett, P. 2025. Exploring trainer insights and understanding of on-lead dog aggressive behaviours and behavioural modification advice. *Discover Animals*. 2.
- Siniscalchi, M., d’Ingeo, S., Minunno, M., Quaranta, A. 2018. Communication in Dogs. *Animals Basel*. 8, 131.
- Stephens-Lewis, D., Johnson, A., Turley, N., Naydorf-Hannis, R., Scurlock-Evans, L. & Schenke, K.C. 2024. Understanding Canine “Reactivity”: Species-Specific Behaviour or Human Inconvenience? *Journal of applied animal welfare science*. 27, 546–560.
- Stockholm stad. 2026. Hämtad 4 juni 2026: <https://start.stockholm/om-stockholms-stad/politik-och-demokrati/styrdokument/allmanna-lokala-ordningsforeskrifter-i-stockholm/>
- Stolzlechner, L., Bonorand, A. & Riemer, S. 2022. Optimising Puppy Socialisation– Short- and Long-Term Effects of a Training Programme during the Early Socialisation Period. *Animals (Basel)*. 12, 22.
- Van Haeuvermaet, H., Soulsbury, C.D. & Mills, D.S. 2026. Reactive and risky: The behavioural structuring of ‘dog reactive dogs.’ *Applied animal behaviour science*. 299.
- Virányi, Z., Topál, J., Gácsi, M., Miklósi, Á. & Csányi, V. 2004. Dogs respond appropriately to cues of humans’ attentional focus. *Behavioural Processes*. 66, 2, 161–172.
- Ward, C. 2020. Greeting behavior between dogs in a dog park. *Pet behaviour science*. 10, 1–14.
- Westgarth, C., Christley, R. M., Pinchbeck, G. L., Gaskell, R. M., Dawson, S. & Bradshaw, J. W. S. 2010. Dog behaviour on walks and the effect of use of the leash. *Applied Animal Behaviour Science*. 125, 1–2, 38–46.

Publicering och arkivering

Godkända självständiga arbeten (examensarbeten) vid SLU kan publiceras elektroniskt. Som student äger du upphovsrätten till ditt arbete och behöver i sådana fall godkänna publiceringen. I samband med att du godkänner publicering kommer SLU även att behandla dina personuppgifter (namn) för att göra arbetet sökbart på internet. Du kan närsomhelst återkalla ditt godkännande genom att kontakta biblioteket.

Även om du väljer att inte publicera arbetet eller återkallar ditt godkännande så kommer det arkiveras digitalt enligt arkivlagstiftningen.

Du hittar länkar till SLU:s publiceringsavtal och SLU:s behandling av personuppgifter och dina rättigheter på den här sidan:

- <https://libanswers.slu.se/sv/faq/228316>

JA, jag, Elinor Månsson har läst och godkänner avtalet för publicering samt den personuppgiftsbehandling som sker i samband med detta

NEJ, jag/vi ger inte min/vår tillåtelse till att publicera fulltexten av föreliggande arbete. Arbetet laddas dock upp för arkivering och metadata och sammanfattning blir synliga och sökbara.